

at undervisningen starter i 6-års-alderen, bl.a. i forbindelse med den sproglige udvikling, og derfor anbefalede han det. Men han sagde samtidig, at han synes, det er for tidligt at starte i 5-års-alderen. Han synes, vi har ramt rigtigt, når vi siger 6 år, og det er jo også det, de fleste lande gør, men det betyder ikke – ja, undskyld jeg ikke svarede på det før – at hele fagrækken skal trækkes ned til de 6-årige.

Det afgørende er, at de 6-årige bruger en lille del af dagen på det, de også forventer, når de stolte kommer i skole med skoletasker og pen-nalhus: At det er lidt af en rigtig skole. Men den skal ikke fylde hele dagen, så der ikke er plads til den blanding af leg og læring, som fortsat skal kendetegne undervisningen af de 6-årige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 44

Morten Homann (SF):

Jeg vil gerne fortsætte lidt, hvor hr. Per Clausen slap, og hvor vi måtte slippe i Videnskabsudvalget, da undervisningsministeren blev nødt til at gå midt i vores åbne samråd om gruppeeksamen. Her fik undervisningsministeren jo ikke lejlighed til at svare på, hvad der er regeringens begrundelse for, at man har valgt at tage skridtet fuldt ud og afskaffe gruppeeksamen i stedet for – hvis man var bekymret for det faglige niveau og for, om vurderingerne er betryggende – at stille nogle krav til, hvordan en gruppeeksamen skal gennemføres, f.eks. hvor mange der kan deltage i en gruppeeksamen, og hvilke kvalifikationer underviserne og eksaminator skal have.

Derfor vil jeg give undervisningsministeren lejligheden til at komme med et svar her og nu: Hvorfor vil regeringen afskaffe muligheden totalt i stedet for at forbedre kravene til gruppeeksamener?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Vi vil ikke gøre det alt for indviklet. Den enkelte skal have en individuel eksamination og en individuel vurdering, men i den forbindelse må der gerne være gået gruppearbejde og gruppeforberedelse forud for eksamen, så de stærke kan hjælpe de svage osv. osv. Men vi holder fast ved, at udspørgningen skal være individuel, og at vurderingen skal være individuel.

Morten Homann (SF):

Ja, den smøre tror jeg også at undervisningsministeren kom med i Videnskabsudvalget, men den har jo ikke meget med et svar på mit spørgsmål at gøre.

Spørgsmålet er: Hvad er begrundelsen for, at man ikke valgte at stille nogle faglige krav, så man sikrede, at gruppeeksamen levede op til alle de ambitioner, som regeringen og vi andre måtte have med den? Det, undervisningsministeren kommer med nu, er en ideologisk besværgelse om, at man ikke ønskede det, men hvad er begrundelsen for, at man traf det valg?

Jeg vil sige, at efter at undervisningsministeren havde forladt samrådet, skal det siges til hans kollega, videnskabsministerens ære, at han faktisk lagde kortene åbent på bordet og sagde, at det nok ville have været bedre, hvis regeringen havde stillet nogle faglige krav og forbedret gruppeeksamen i stedet for helt at afskaffe den. Så langt gik videnskabsministeren, og derfor vil jeg godt høre, om undervisningsministeren er enig med sin kollega i, at det egentlig ville have været bedre, at man havde stillet nogle krav i stedet for bare helt at afskaffe muligheden.

Kl. 12.35

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror ikke, videnskabsministeren blev rigtigt refereret, men det kan jo dokumenteres, for det var et åbnet samråd, hvor alting blev optaget på bånd, så det kan jo komme an på en prøve.

Jeg tror ikke på, at videnskabsministeren sagde, at det måske havde været bedre at lave en manual for, hvordan man kan lave gruppeprøver, for der står altså i regeringsgrundlaget, at gruppeprøver skal afskaffes. Det har vi så udmøntet på den enkle måde, at man må gøre alt, hvad man vil, i undervisningen og i forberedelsen. Det er kun på det tidspunkt, den enkelte skal vurderes, vi stiller nogle krav.

Morten Homann (SF):

Nu skal det selvfølgelig siges til undervisningsministerens forsvar, at han også er kirkeminister og derfor er stærk i troen på, at videnskabsministeren ikke kan have sagt det. Men han kan forvise sig om, at det faktisk var tilfældet, ved at lytte båndet fra samrådet i Videnskabsudvalget igennem, for det var faktisk det, videnskabsministeren i øvrigt ganske klogt kom frem til.

Men spørgsmålet er stadig: Hvad var undervisningsministerens begrundelse for at afskaffe